

trejeverdenslande, som har store problemer med at få den markedsadgang.

Hvis EU-landene skulle optræde individuelt i den sammenhæng, tror vi ikke på, at der nogen sinde kom noget resultat ud af det. Det er såmænd galt nok at se, hvordan andre lande varetager deres interesser – Sydkorea i værtsspørgsmål og amerikanerne i andre spørgsmål, bananstrid osv. Der er nok af eksempler på, at det, at enkeltlande varetager egoistiske interesser, forhindrer, at det samlede projekt kan blive en realitet.

Derfor er vi på EU-området tilhængere af den opfattelse, at for at fremme frihandelstanken, ja, så må vi benytte os af flertalsafgørelser. Vetoretten tror vi faktisk ikke Danmark vil være mest tilbøjelig til at bruge, men vi har en række andre EU-lande mistænkt for, at de vil misbruge veto retten til at forhindre, at gode projekter bliver gennemført.

Derfor forstår vi sådan set ikke, at Enhedslisten har følt sig kaldet til at fremsætte det her forslag, for lige præcis inden for en række af de punkter, som Enhedslisten har på deres politiske dagsorden, har overgangen til flertalsafgørelse jo vist sig at være en fordel. Sikringen af forbrugerinteresser osv. var jo aldrig blevet gennemført, hvis ikke der havde været mulighed for flertalsafgørelse.

Så derfor kan vi ikke støtte forslaget. Det er ikke et udtryk for brud på det broderlige sammenhold blandt nej-partier osv., men det er et udtryk for, at lige præcis når det gælder frihandelstanken, ikke kun internt i EU, men i mindst lige så høj grad i forhold til WTO-samarbejdet, er det nødvendigt, at EU taler med én stemme, og specielt når vi bliver flere EU-lande, bliver det i endnu højere grad vigtigt, at denne stemme høres klart og entydigt, og ikke, at lande skal optræde individuelt.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil sige tak til det relativt lille antal partier, som har støttet forslaget.

Jeg forstår godt, at liberalisterne i denne sal, hr. Kim Behnke for eksempel, Venstre og De Konservative og Det Radikale Venstre støtter den tanke, at man skal have denne globalisering gennem WTO og med Europa-Kommissionen som redskabet, for det er jo en klar politisk hold-

ning, at man ønsker den liberalisering med alle de følger, det så har i samfundet i retning af afmontering af den offentlige sektor.

Hvad der er mere overraskende, er, at hr. Knud Erik Hansen ikke umiddelbart kan støtte vores forslag, og at hr. Claus Larsen-Jensen er lodret imod vores forslag. Det er egentlig mere overraskende, for her er der jo tale om partier, som vel har det udgangspunkt, at vi skal forsvare og udbygge en ordentlig offentlig sektor.

Lad mig give et eksempel på, hvad det rent konkret handler om: Det handler f.eks. om retten til vandet. Europa-Kommissionen har i mange år kæmpet for at gøre vand til en handelsvare. Her i Danmark er vand ikke en handelsvare, det er en offentlig serviceydelse, som vi har prioriteret beskyttelsen af rimelig højt, selv om der er nedsivning osv. Men vi har aldrig kunnet drømme om, at franske selskaber skulle komme ind og købe vores vandværker.

Nu har Europa-Kommissionen så i årevis arbejdet for at få vand gjort til en handelsvare, og det ligger der så også nogle forslag om andre steder i Nicetraktaten – på miljøområdet kalder men det vist, selv om det er det modsatte – og så får man altså her muligheden for gennem overgang til flertalsafgørelser i WTO at komme ind på f.eks. det område eller postvæsenet eller affaldshåndteringen, som hr. Knud Erik Hansen var inde på. Der er jo talrige områder, der er dækket af begrebet tjenesteydelser.

Og det, vi altså snakker om, er simpelt hen afmonteringen af arbejdstagernes rettigheder, det er afmonteringen af en velfungerende offentlig sektor, og det er snævre profitinteressers indtog på nogle områder, som vi her i Danmark har betragtet som kerneområder i en god offentlig forsyningsvirksomhed.

Så derfor er det da klart, at et parti, som har et socialistisk udgangspunkt, nødvendigvis må være modstander af det her.

Og så kan fru Charlotte Antonsen muntre sig med at have forskellige overvejelser om, hvad der kan være Enhedslistens motiver, men jeg kan sige: Folkeafstemning eller ej, vi er indædt imod hele den liberalistiske tankegang i det her.

Vi er lige så meget imod, som hr. Kim Behnke er for, for dette her forslag afspejler jo simpelt hen de fuldstændig diametralt modsatte holdninger, som hr. Kim Behnke og jeg har på det her område, der gælder indretningen af markedet. Jeg forstår jo og anerkender ud fra hr. Kim Behnkes synspunkt, at han selvfølgelig ikke kunne drømme om i sin mest letsindige stund at